

Anne Franková (1929-1945): Deník Anne Frankové

I. Beletristický text:

- A. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;
- B. 1. Doba a místo (děje);
 - 2. Kompozice;
 - 3. Hlavní postavy a jejich charakteristika;
 - 4. Námět, témata, hlavní motivy;
- C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti

Středa 10. března 1943

Milá Kitty, včera večer nám vypadly pojistky a kromě toho neustále hřměla protiletická dělostřelba. Ještě jsem se nezbavila strachu před střelením a letci, téměř každý večer prchám k otci do postele. Je to dětinské, ale měla bys jednou něco takového zažít! Při tom rachotu nerozumíš vlastnímu slovu. Fatalistka paní van Daanová div neplakala a docela sklesle říkala: „Ach, to je hrozné, když se tak střílí!“ Neznamená to jinými slovy: „Mám takový strach!“? Ve dne se mi to nezdá tak strašné jako za tmy. Křičela jsem jako v horečce a prosila otce, aby zapálil svíčku. Ale byl neúprosný, světlo nebylo. Náhle začali střílet z kulometů, bylo to mnohem horší než dunění děl. Matka vyskočila z postele a k Pimově velké zlosti zapálila svíčku. Na jeho výtky rezolutně odpověděla: „Anne přece není starý voják jako ty!“ A basta! Vypravovala jsem ti už o různých „stavech“ paní van Daanové? Je třeba, abys věděla o všem, co se děje v zadním domě. Jednoho dne slyšela zloděje, těžké kroky v podkroví, a dostala takový strach, že vzbudila svého muže. V té chvíli hluk ustal, takže pan van Daan mohl slyšet už jen hlasitý tlukot srdce své ženy. „Ach Putti (to je něžná přezdívka pana van Daana), jistě nám ukradli maso a luštěniny. A Petr? Je tu ještě?“ „Petra jistě neukradli. Neměj strach! A nech mě spát.“ Ale na spánek nebylo ani pomyslení, protože strachem už nemohla usnout. Za několik dnů se celá rodina v noci zase vzbudila strašlivým hlukem. Petr šel s kapesní svítilnou na půdu, rozsvítil a hrr, rozběhlo se celé hejno krys. Teď, když jsme znali zloděje, nechali jsme Muši přes noc na půdě a nezvaní hosté se už neukázali, aspoň ne v noci. Před několika dny šel Petr večer na půdu pro nějaké noviny (bylo půl osmé a ještě dost světlo). Při sestupování ze schodů je potřeba přidržet se kraje otvoru. Petr, aniž se podíval, položil ruku na železo a... málem bolestí a leknutím spadl pozpátku ze schodů. Krysa ho kousla do ruky. Pyžamo měl zakrvácené a bílý jako stěna přišel s chvějícími se koleny dolů. Není divu, neočekávaně pohládít krysu je hrozné, a k tomu ještě takové kousnutí... To je strašné!

Anne

II. Nebeletristický text:

- A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;
- B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Už ve své knize „Mein Kampf“ Hitler hrozil násilím proti Židům. A v roce 1922 v soukromém rozhovoru s majorem Hellem prohlásil: *„Až získám moc, vyhlazení Židů se stane mým prvním a nejpřednějším úkolem.“* V další části rozhovoru mu předvedl i svůj fanatismus: *„Dám postavit šibenici v Mnichově, například na Marienplatz a bude jich tolik, kolik jen dopravní ruch dovolí. Pak budou Židé oběšeni jeden po druhém a zůstanou viset dokud nezasmrádnou... Jakmile se uvolní jedno místo na šibenici, hned na něm bude oběšen další Žid. Bude to pokračovat tak dlouho, dokud nebudou vyhlazeni všichni Židé v Mnichově. Úplně stejným způsobem to proběhne v ostatních městech, dokud se Německo nezbaví naprosto všech Židů.“*